

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/401/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815211957
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7815211957.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému O. D., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, XXX XX S., o zaplatenie 716,46 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi 132,12 € istiny a ročný úrok z omeškania vo výške:

- 8,75 % zo sumy 21,71 € od 18.03.2013 do zaplatenia,
- 8,75 % zo sumy 18,91 € od 18.04.2013 do zaplatenia,
- 8,50 % zo sumy 23,90 € od 19.05.2013 do zaplatenia,
- 8,50 % zo sumy 43,70 € od 19.06.2013 do zaplatenia,
- 8,50 % zo sumy 23,90 € od 19.07.2013 do zaplatenia na účet číslo: IBAN: SK37 1111 0000 0010 0480 4211, VS: 1196063001, všetko v lehote do troch od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieta.

Nepriznáva žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 716,46 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 21,71 € od 18.03.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 18,91 € od 18.04.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 23,90 € od 19.05.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 43,70 € od 19.06.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 23,90 € od 19.07.2013 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 584,34 € od 18.08.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, ako postupca, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému v žalovanej výške.

Poukázal na skutočnosť, že žalovaný dňa 19.04.2010 uzavrel s právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. - Zmluvu č. 9902925194, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe Zmluvy právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovak Telekom, a.s. - poskytol žalovanému telekomunikačné služby, špecifikované v Zmluve za podmienok stanovených v Zmluve a

vo Všeobecných podmienkach. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v Zmluve a v Cenníku. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade so svojimi platnými cenovými podmienkami a žalovanému vystavil vyúčtovacie faktúry, pričom žalobcovi postúpil pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 8748720321, znejúcej na sumu 21,71 € a splatnej dňa 17.03.2013, pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 3749699944, znejúcej na sumu 18,91 € a splatnej dňa 17.04.2013, pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 1750667888, znejúcej na sumu 23,90 € a splatnej dňa 18.05.2013, pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 3751630805, znejúcej na sumu 43,70 € a splatnej dňa 18.06.2013, pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 3752603336, znejúcej na sumu 23,90 € a splatnej dňa 18.07.2013, a pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 9753544962, znejúcej na sumu 584,34 € a splatnej dňa 17.08.2013. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu spísania žaloby nevykonal žiadnu, ani čiastočnú úhradu pohľadávok. Nezaplatením faktúr v lehote splatnosti riadne a včas sa žalovaný dostal vo vzťahu k žalobcovi v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka do omeškania, a preto si žalobca uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti každej z uplatnených faktúr až do jej zaplatenia.

Žalovaný sa k podanej žalobe napriek výzve súdu a procesným poučeniam nevyjadril.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“), pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa ustanovenia § 200ea ods. 1, 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku:

(1) Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

(2) Za drobné spory sa nepovažujú veci, ktoré sa týkajú

- a) osobného stavu alebo spôsobilosti na právne úkony,
- b) sociálneho zabezpečenia,
- c) konania o preskúmanie rozhodnutí vydaných v rozhodcovskom konaní,
- d) vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov,
- e) konania o dedičstve,
- f) konania o určenie, zmenu alebo zrušenie vyživovacej povinnosti,
- g) konkurzného konania a reštrukturalizačného konania,
- h) sporov z pracovných vzťahov a obdobných pracovnoprávných vzťahov,
- i) ochrany osobnosti.

(3) Ak je predmetom konania iba príslušenstvo pohľadávky, ktorého hodnota neprevyšuje sumu podľa odseku 1, konanie sa považuje za drobný spor.

Keďže sa v danom prípade jedná o pohľadávku vo výške 716,46 €, teda drobný spor, súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovné:

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 a výňatkov z jej Prílohy vyplýva, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávky voči žalovanému, identifikované variabilnými symbolmi 3752603336, 1750667888, 8748720321, 9753544962, 3751630805 a 3749699944, v celkovej výške 716,46 €.

Zo Zmluvy o poskytovaní služby a nájme KZ č. 9902925194 zo dňa 19.04.2010 (ďalej len „Zmluva o poskytovaní služby“), vyplýva, že bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. - a žalovaným, pričom jej predmetom bol dohodnutý program služieb Magio Sat - Klasik, vrátane nájmu koncového zariadenia - druhého Magio Sat Boxu bez HDD - na neurčitú dobu za poplatok vo výške 1,95 € s DPH mesačne, a so zmluvnou pokutou v prípade nevrátenia, straty alebo

odcudzenia prenajatého Magio Sat Boxu 126,00 € s DPH, zmluvnou pokutou v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia diaľkového ovládača k prenajatému Magio Sat Boxu 16,77 € s DPH.

Z odpisu faktúry za služby pevnej siete č. 8748720321 zo dňa 03.03.2013, splatnej dňa 17.03.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 38,71 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z odpisu faktúry za služby pevnej siete č. 3749699944 zo dňa 03.04.2013, splatnej dňa 17.04.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 18,91 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z odpisu faktúry za služby pevnej siete č. 1750667888 zo dňa 04.05.2013, splatnej dňa 18.05.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 23,90 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z odpisu faktúry za služby pevnej siete č. 3751630805 zo dňa 04.06.2013, splatnej dňa 18.06.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 43,70 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z odpisu faktúry za služby pevnej siete č. 3752603336 zo dňa 04.07.2013, splatnej dňa 18.07.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 23,90 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z odpisu faktúry za služby pevnej siete č. 9753544962 zo dňa 03.08.2013, splatnej dňa 17.08.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 584,34 € z titulu zmluvných pokút za porušenie zmluvných povinností (z titulu Magio Sat pokuty vo výške 199,00 €, dvoch pokút za Magio box, každej vo výške 126,00 €, dvoch pokút za diaľkový ovládač, každej vo výške 16,77 €, dvoch pokút za kartu, každej vo výške 19,95 €, a dvoch pokút za ostatné príslušenstvo, každej vo výške 29,95 €).

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne, v časti uhradenia poplatkov za služby, tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku, dôvodná, a preto v tejto časti žalobe vyhovel. V časti o zaplatenie zmluvnej pokuty žaloba nie je dôvodná, a preto súd žalobu žalobcu v tejto časti zamietol.

Nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za služby sa opiera o Zmluvu o poskytovaní služby zo dňa 19.04.2010, faktúry za poskytnuté služby a o ustanovenia zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických telekomunikáciách v znení neskorších predpisov, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní služby (ďalej len „zákon o elektronických telekomunikáciách“).

Podľa ustanovenia § 42 ods. 4 písm. a) a b) zákona o elektronických telekomunikáciách, účastník je povinný

a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,

b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona o elektronických telekomunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 5 písm. b) zákona o elektronických telekomunikáciách, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená Zmluva o poskytovaní služby, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému dohodnutý program služieb, avšak ten cenu za poskytnuté služby v lehote splatnosti nezaplatil. Súd preto z titulu nedoplatku na

vyfakturovaných poskytnutých službách priznal žalobcovi plnenie vo výške 132,12 € a žalovaného zaviazal úhradou dlžnej sumy, predstavujúcej cenu za poskytnuté telekomunikačné služby.

Výrok o úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, t.j. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní služby (ďalej len „Občiansky zákonník“), v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Súd dospel k záveru, že v prevyšujúcej časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvných pokút spolu v úhrnnej výške 584,34 € s príslušenstvom (s 8,50 % ročným úrokom z omeškania od 18.08.2013 do zaplatenia) žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

(2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

(3) Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/174/2011-21 zo dňa 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/26/2012 zo dňa 23.05.2012 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne aj vo veci Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/32/2012-46 zo dňa 15.03.2012.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahraďiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná

bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 smernice sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora č. C-76/10 vo veci POHOTOVOSTĚ / Korčková), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemôže ísť len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Súd ako orgán členského štátu Európskej únie je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občianskeho zákonníka). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka; „z neplatného právneho úkonu“). Navyše zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejím a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Zmluvné podmienky, zaväzujúce žalovaného na zaplatenie zmluvných pokút spolu v uplatnenej výške 584,34 €, sú pre rozpor s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka neplatné, pretože spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Zmluvné podmienky ohľadom žalobcom uplatnených zmluvných pokút neboli individuálne dojednané, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti súdu, ktorý rieši stovky sporov, kde vystupuje žalobca alebo jeho právny predchodca a uplatňuje si právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zmluvy o poskytovaní služby sa líšia svojím obsahom len v údajoch o spotrebiteľovi, programe služieb, aktivovaných službách, výške zľavnených mesačných paušálnych poplatkov, dobe viazanosti a zmluvnej pokute. Tieto zmluvy sú formulárovými zmluvami, do ktorých sa údaje dopisujú. Žalobca v konaní nepreukázal, že by boli zmluvné podmienky individuálne dojednané.

Žalovaný ako spotrebiteľ sa Zmluvou o poskytovaní služby zo dňa 19.04.2010 zaviazal zaplatiť niekoľko zmluvných pokút v úhrnnej výške 584,34 €, a to za akékoľvek porušenie povinností zo strany žalovaného, pričom nebola dohodnutá zmluvná pokuta pre právneho predchodcu žalobcu v prípade, že by on porušil ustanovenia zmluvy. Táto okolnosť spôsobuje nerovnováhu v zmluvných vzťahoch a jej neprijateľnosť, čo spôsobuje jej neplatnosť.

Dohodnuté zmluvné podmienky navyše zaväzujú žalovaného zaplatiť zmluvné pokuty počas celej doby viazanosti, aj v tom prípade, ak by žalovaný porušil zmluvu hoci v posledný deň viazanosti. Zmluvné pokuty teda neboli odstupňované, ale mali sa uplatniť v plnej výške pri hocijakom porušení povinností a v hociktorom čase od uzavretia zmluvy do uplynutia doby viazanosti. Takéto dojednania sú v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nemal právo na zaplatenie zmluvných pokút, ktoré si uplatňoval spolu vo výške 584,34 €, keďže si ich uplatňoval na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Súd nepopiera význam zmluvnej pokuty, avšak v konkrétnom prípade sa jednalo o formulárovú zmluvu, kde zmluvné pokuty boli zapracované v texte zmluvy a žalovaný nemohol ovplyvniť zmluvný vzťah v prípade, že sa rozhodol zmluvu uzavrieť. Zmluvné podmienky, a to zmluvné pokuty, neboli individuálne dojednané. Vzhľadom na to, že zmluvné pokuty postihovali žalovaného vždy pri porušení zmluvnej povinnosti bez ohľadu na časové hľadisko, takéto zmluvné podmienky boli neprijateľné, a preto nemohla byť poskytnutá ochrana žalobcovi v podobe priznania zmluvných pokút.

Zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, je aj sankciou. Spôsob jej dojednania a jej výška však musí plne rešpektovať zásadu rovnosti právneho vzťahu ako aj princíp proporcionality. Právny predchodca žalobcu ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú dodávateľ žiada od spotrebiteľov zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Teda reálne môže nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, zostáva mu už iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní žalobca (respektíve jeho právny predchodca) rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania sa spotrebiteľa už hneď na úvod dvojročného zmluvného vzťahu. Podmienky, za akých dodávateľ dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, poškodzujú spotrebiteľa. V štandardných formulárových zmluvách totiž dodávateľ pre spotrebiteľa v neprehľadnej, zložito formulovanej a miniatúrnymi písmenami písanej forme zapracuje také zmluvné dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa.

Okrem toho súd dojednania o zmluvných pokutách považoval za neprijateľné zmluvné podmienky aj preto, že dodávateľ na základe takto formulovaných dojednaní zmluvných pokút (ak účastník poruší akúkoľvek z povinností podľa tejto Zmluvy), môže od spotrebiteľa požadovať zmluvné pokuty v dohodnutej výške za každé porušenie zmluvnej povinnosti, teda môže od spotrebiteľa žiadať niekoľkonásobok dohodnutých zmluvných pokút. Je nepochybné, že takéto zmluvné dojednania vnášajú do tohto právneho vzťahu neprimeranú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tohto právneho vzťahu, a to na úkor spotrebiteľa. Zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa zmluvných strán.

Súd pri zohľadnení všetkých týchto skutočností dospel k záveru, že dohoda právneho predchodcu žalobcu a žalovaného o zmluvných pokutách v Zmluve o poskytovaní služby je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a aj podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.

Súd ďalej konštatuje, že žalobca v konaní predložil faktúru zo dňa 03.08.2013, kde jeho právny predchodca fakturoval žalovanému niekoľko zmluvných pokút v úhrnnej výške 584,34 €. V konaní však žiadnym listinným dôkazom nepreukázal, že by žalovaný porušil zmluvné podmienky, a teda, že by nezotrval v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, prípadne porušil svoje iné, zmluvnými pokutami sankcionované, povinnosti. Žalobca totiž o tom nepredložil žiadny listinný dôkaz. Aj z uvedených dôvodov bolo potrebné žalobu v časti o zaplatenie zmluvných pokút v úhrnnej výške 584,34 € zamietnuť, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že by mu vôbec vznikol nárok na zmluvnú pokutu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie zmluvných pokút v úhrnnej výške 584,34 €, t.j. v časti prevyšujúcej plnenie priznané žalobcovi z titulu nedoplatku na vyfakturovaných poskytnutých službách, z dôvodu, že sa jednalo o neprijateľné zmluvné podmienky uplatňované v rozpore s ustanovením § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Nakoľko žalobca bol úspešný na 18 % v pomere k celku a žalovaný bol úspešný na 82 % v pomere k celku, súd v konečnom dôsledku nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov, keďže úspech žalovaného presiahol úspech žalobcu a žalovaný si v konaní náhradu trov neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.